VOL. 61, No. 23. DECEMBER 1, 1969 61. ÉVF., 23. SZÁM. 1969. DECEMBER 1.

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America — Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"Az Evangélium Istennek hatalma" (Róma 1:16)

ADVENT, 1969

A keresztyén világ karácsony előtt négy vasárnapon keresztl készül lelkileg a nagy ünnepre, Krisztus földrejövetelének a megemlékezésére. Ezt a négy heti időt nevezik *adventnek.* (Advent: jövetel, érkezés.) Az adventi vasárnapok célja az volt, hogy a hivők szívében újból lepereg jen és megelevenedjen a nagy történet: Krisztus várása és Krisztus megjelenése. Arra is jó volt az adventi sorozat, hogy felcsigázza a reménységet és várakozást és karácsony ünnepén megelégedéssel ünnepeljék a beteljesedést. Szép, felemelő és ünneplést hozó alkalom volt az advent évszázadokon keresztül.

Adventet ünnepel a világ ma is. Még november elején vagyunk e sorok írásakor, de az újságok egész oldalas hirdetései máris közlik velünk, hogy jön a karácsony és jó lesz felkészülni a nagy üzletre.

A felkészülés vásárlásból áll. Az „okosabbak" még novemberben bevásárolnak és elteszik a boldogságot jelentő csomagokat. A bankok január havában, jó előre biztatják a közönséget, hogy kezdjék meg a pénzgyűjtést karácsonyra, hogy mire eljön a nagy költekezés ideje adventben, ne legyenek zavarban. November hónapban azután megindul az üzleti előkészítés, a hangulatkeltés. A hálaadás ünnepe után már teljes erővel megy a szemkápráztatás, a hangorkán és a túlórázás. Hangszórók harsogják a szép karácsonyi énekeket reggeltől estig. Járatják a gramafon lemezeket megállás nélkül a „szent cél", a karácsonyi üzlet érdekében. Mire a szép és bensőségesnek ígérkező ünnep megérkezik, már unják az énekeket. Csend után vágyunk. A nagy üzleti előkészületben, a lázas vásárlási tülekedésben, a túlórázásban annyira kifáradnak a keresztyének, hogy karácsony ünnepén már a templomba sem tudnak elmenni. A legtöbb amerikai protestáns templomban karácsonykor „szünet" van. Nincs karácsonyi istentisztelet.

A csendes, reményteljes adventi készülődésből ádáz vásárlási roham lett, és az imádságos lelki előkészületből lázas pénzszámolás, csomaggyűjtés. Történik azonban minden évben erős elhatározás, hogy a jövő évben nem követik el azt a sok fárasztó balgatagságot. Az elhatározás augusztus végéig tart. Aztán ismét a modern advent hatalma alá kerülnek az emberek.

Karácsony előtt érkezik a sok üdvözlő kártya és küldjük a tömérdek „Boldog Karácsonyt". A modern advent is boldogságról, békéről és örömről ábrándozik, de csak kimerültséget juttat. A karácsonyi boldogság nem a pénzben, a csomagban és a lázas lótás-futásban van, hanem az igazi, az első karácsony csendes, lelki átélésében.

Ehhez az átéléshez nem csillogás, zaj, zűrzavar kell, hanem valami más, ami lelki. Kell hozzá lelki kívánság, hogy igazi karácsonyunk legyen. Meg kell szerezni a lelki eszközöket, hogy ez a kívánságunk teljesedjék. Elő kell vennünk a lelki módszereket, a csendes elmélkedést, a testvéri közösség bátorítását, az ige tanítását, hogy a szent éjszaka csodája ismét valóság legyen.

A csendes elmélkedés eszünkbe juttatja a csillagos bethlehemi éjszakát, a világ zajától való elvonulás felidézi lelkünkben a kies mezőt és a pásztorok örömét. Mire karácsony lesz, halljuk az angyalok énekét és lélekben elmegyünk mi is Bethlehembe. Ekképp a mi ünneplésünk abból fog állni, ami a pásztoroké volt: tisztesség adás a megtestesült mennyei királynak. A lelki advent a

Assisi Ferenc imádsága

Ó, Uram!
tégy engem békességed eszközévé,
hogy szeretni tudjak ott, ahol gyűlölnek,
megbocsátani ott, ahol sértegetnek.
Összekössek ott, ahol széthúzás és harc van,
reménységet ébresszek ott, ahol kétségbeesés gyötör,
világosságot gyújtsak ott, ahol sötétség uralkodik,
örömet vigyek oda, ahol bánat lakozik.

Ó, Uram!
ne engedj arra törekednem, hogy engem vigasztaljanak,
hanem, hogy én vigasztaljak,
ne arra, hogy engem megértsenek,
hanem, hogy én legyek megértő,
ne arra, hogy engem szeressenek,
hanem, hogy én szeressek!
Mert ki ad, az kap;
aki magáról elfeledkezik, az talál
aki megbocsát, az nyer bocsánatot
és aki meghal, az éled fel örökéletre!

Ámen.

EVANGÉLIUMI HÍRNÖK
GOSPEL MESSENGER
Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
1619 Edward Ave., Canton, Ohio 44705
Editor — Szerkesztő:
DR. BELA UDVARNOKI
609 Woodridge Drive,
Murfreesboro, North Carolina 27855
Telefon: (919) 398-4646
Second Class Postage Paid at Canton, O. and additional mailing office.
Subscription fee: $4.00 per year
Előfizetés és címváltozás
erre a címre küldendő:
Mr. John Szász
1619 Edward Ave., Canton, Ohio 44705
FONTOS: Címváltozást, kérjük, jelentsék Szász János lapkezelőnek.
Printed by
Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Oh. 44102

karácsonyi szent, boldog érzések megízlelése. Ez az ízlelés teszi az adventet kedvessé.

A világ nagy részén az embereknek nincs elég pénzük ahhoz, hogy a kereskedők az adventet üzleti előnyökre kihasználják. Advent, boldog várakozás ott is létezik. Szegény lenne az az örömhír, mely csak a gazdagoknak szól. Az örömhír mindenkié.

Hogyan mentsük meg az adventet a kufárok lármájától, hogyan állítsuk vissza Karácsony áldását és varázsát?

Csak egy mód van rá, a krisztusiak módja: a lelki előkészülés. A karácsony célja nem az üzlet, az ajándék, a mulatság, hanem a Krisztusban való öröm kifejezése. Öröm és lelki élmény az, amit a hivők keresnek. Öröm afelett, hogy az Ige testté lett, hogy Isten úgy szerette a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta. Mutassanak a krisztusiak példát, hogyan kell az adventet jól kihasználni, és hogyan kell karácsonyt Krisztus nagyságához és szentségéhez méltóan megünnepelni.

Adventkor legyen az a gondunk, hogy a karácsonyi örömre legyen nyitott szívünk, és a karácsonyi áldások között dicsőítsük Istent.

U. B.

A SZERKESZTŐ ROVATA

Új évtized küszöbén

Rövid idő múlva Isten kegyelméből elérjük az 1970. esztendőt. Ez alkalommal nem csupán egy új esztendő hajnalát várjuk, hanem egy új évtized küszöbére lépünk. Sokan közülünk a jövőt már évekkel sem mérhetik, még kevésbbé évtizedekkel. Tervezni, előre dolgozni azonban szükséges még akkor is, ha a terv kivitelét már más fogja végezni. A jelen a mienk, ezért felelősek vagyunk és ha a jövőt, egy évet, tíz évet megérjük, az az idő is a mienk lesz s magunknak tervezünk.

Minden terv meggondolt és előirányzott teendő. A terv mutatja, hogy akarunk tenni valamit, s véghezvitele igazolja, hogy dolgozunk és a tervszerűség bizonyítja, hogy meggondoltan cselekszünk.

Két gondolatot kívánok gyülekezeteinkkel és missziós csoportokkal közölni:

Az egyik az, hogy *kezdjük az új évet és az új évtizedet Istennel.* Vegyük be gyülekezeti sorrendünkbe a *januári imahetet.* Magyar testvéreink évek során összejöttek január első hetében imára. A hét minden estéjén együtt volt a testvéri közösség. Ez jó kezdet volt. Az utóbbi években elmellőztük ezt a kedves alkalmat s nem merítettünk a rendelkezésünkre álló erőforrásból. Lapunk következő számában közölni fogjuk az 1970. évi imahét sorrendjét.

Minden gyülekezet oldja meg az összejövetelek kérdését a lehetőségek szerint. Ha tagok nem gyűlhetnek össze esténként az imaházban a távolság, vagy más akadály miatt, jöjjenek össze magánlakásokban annyi helyen, amennyin szükséges. Sok áldásban részesíthet az Úr, ha az imaösszejöveteleket 3—4 helyen tartjuk meg a közelben lakó testvérek részvételével. Nem vendégeskedni, hanem imádkozni kell. A házi imaösszejöveteleket a házigazda, vagy egy más felkért egyén vezetheti. A kis csoport meghitt együttléte örömet és áldást adó közösség lehet. A legtöbb áldást maga a *ház* és a *háznép* nyeri. A ház, az otthon, szentély lesz. A szomszédban lakó testvérek szorosabb és áldottabb lelki kapcsolatba kerülnek. Vagy így, vagy úgy, tegyük azt, ami a legbölcsebb és legcélravezetőbb: *kezdjük az új évtizedet Istennel!*

A másik gondolat az, hogy küzdjünk a *megszokottság* és a lelkesedést elnyomó *egyhangúság* ellen. Ne engedjük, hogy a szokás és az unalom lecsapolja energiánkat és elevenségünket. Ha valamilyen módszer már nem lelkesíti tagjainkat, változtassunk a rendszeren és módszeren. A rendszer és módszer emberi munka eredménye s épp ezért nem is várhatjuk, hogy örökké tartó értéke legyen. Maradjon változatlan az, ami *Istené,* ami *örökérvényű* és módosítsunk azon, ami emberi, ami nem válik be 1970-ben.

A mozdulatlanság és a nyomasztó egyhangúság nagy veszélyt rejteget magában. Ha nem lesz tervezett változatosság a jó és kívánatos irányban, teremteni fognak a tagok változatosságot elégedetlenségükkel, bírálatukkal, nemtörődömségükkel és egymás okolásával. Elfoglaltság kell a léleknek. Ha nincs jó, akkor a rosszban keres kielégülést. A régi rómaiak jól ismerték az emberi természetet s ők foglalták szavakba azt a nagy lélektani igazságot: "Varietas delectat". (A változatosság gyönyörködtet). Vegyük figyelembe ezt a megállapítást gyülekezeti életünkben.

Gyülekezeteink és olvasóink engedelmével javasolni fogunk egy-két módszert, ami közösségi életünket felbuzdíthatja és az egyhangúságot megtöri. Nem állítjuk, hogy ezzel minden kérdést megoldottunk és minden bajra orvosságot találtunk. Valamit tennünk kell, hogy gyülekezeti és lelki életünk ismét mozgásba jöjjön. Kis megmozdulás végtelenül több, mint a merev mozdulatlanság.

U. B.

AZ ÉV VÉGE IGEN JÓ ALKALOM AZ ELŐFIZETÉS RENDEZÉSÉRE!

SIMEON

Hányszor gondoltam rá....! Különösen így, karácsony felé, rá kell gondolnom, aki szemével láthatta, kezével tapinthatta és egészen magához szoríthatta adventjének beteljesedését.... — Simeon.... Szinte látom magam előtt, amint Ésaiás írását olvassa; látom eres, öreg keze remeg, amint végigsimít a pergamenten és közelebb húzza a papírtekercset a gyertyához. Belenézek a szemébe és látom benne a várás csillogását. Mint ahogyan a gyerek várja az ünnepet....

— Ünnep — mondja Simeon, — az nincs már! Hiszen vétket vétekre halmozunk és meg sem kíséreljük bűnbánattal keresni Adonai tekintetét.... — Nagyot sóhajt, hogy a gyertya lángja is meglobban tőle, azután újra az írásra néz.

Olvasom én is a drága igéket, amelyeket Isten tüzes parazsa hozott elő Ésaiás ajkáról és próbálom úgy olvasni, hogy a szemem Simeon váró szeme legyen:

„Feltűrte az Úr szent karját minden népek szeme előtt, hogy lássák a föld minden határai Istenünk szabadítását...."

Ésaiás 52:10.

Simeon olvasta — hitte — és várta. Azután olvasott tovább:

„Imé, a szűz fogan méhében, és szül fiat s nevezi azt Immánuelnek". *Ésaiás 7:14.*

„Mert egy gyermek születik nékünk, fiú adatik nékünk, és az uralom az ő vállán lészen, és hívják nevét csodálatosnak, erős Istennek, örökkévalóság atyjának, békesség fejedelmének..."

Ésaiás 9:7.

Neki csak egy gondolata van: várni az Eljövendőt! Szinte hallom az imáját, akárha ámént mondanék rá, amikor az Ígéretért könyörög. És mikor hálát ad azért, hogy nem lát halált addig, amíg meg nem látják szemei az Úrnak Krisztusát...

Hallja, hogy valami napkeleti férfiak jöttek a városba, akik égi jelt, fényes csillagot láttak, azt követték és még a királyi udvarba is bekerültek emiatt... — Látom újra a könyvtekercsek felé indul. Áthajlok legörnyedt vállán, hogy lássam, miből olvassa ki a feleletet. A Thóra van a kezében:

„Csillag származik Jákóbból és királyi pálca támad Izráelből..."

IV. Mózes 24:47.

Azután Simeon bezárkózik és vár....

A jeruzsálemi templomban Anna, a Fánuel leánya bőjtöl és imádkozik....

És sokan várják Jeruzsálemben a váltságot....

A betlehemi mezőkön őrködő pásztoroknak angyalsereg hirdeti, hogy:

MEGSZÜLETETT!

A napkeleti bölcsek odataláltak Betlehembe és Simeon is tudta, mert így volt megírva:

„De te, Efratának Betleheme.... belőled származik nékem, aki uralkodó az Izráelen, akinek származása eleitől fogva, öröktől fogva van..."

Mikeás 5:2.

— A júdeai Betlehemben.... — mondja lassan és látom a szavak páráját a hideg reggelben. Korán van még nagyon, de Simeon megy. Botra támaszkodva a templom felé. Megyek vele én is, szorongva, aggódva. De Simeon nyugodt. És mintha nem lenne olyan görnyedt, mint tegnap volt...

Odaérünk a templomhoz. A pitvar üres, lépteink kongnak a köveken... A reggeli derengésben alig formálódnak ki az ablakok... — de mégis... Anna, a Fánuel leánya... aki bőjtöl, imádkozik, úgy vár... és még kettő... — nem! Hárman vannak! A férfi a két galambfiat tartja és az asszony a gyermeket...

Simeon otthagy engem, megy feléjük, siet... Nem lát már semmit, nem nézi, hol van, eltűnik szeme elől a karmazsinszínű kárpit, keresztül lát azon, fel, egészen — az Istenig! Két karját kitárja a gyermek felé, karjaiba veszi őt és áldja az Istent, kiszakad belőle a lelke túláradásában várakozó életének gyönyörű befejezése:

„Mostan bocsátod el, Uram a te szolgádat a te beszéded szerint, békességben, mert látták az én szemeim a te üdvösségedet!"

Az ő adventje beteljesedett. Látta, érezte, magához szorította a Beteljesedést.

— Uram! Adj ilyen adventet nekem is!

R. Lukátsi Vilma

ÁDVENT

Hull az éjszakának sűrű, barna fátyla,
Pici fények gyúlnak ki az esthomályba.
Hallgat künn az erdő, fa ága se' rezdül,
Még a hold sem fénylik felhőkön keresztül.
Sötét a világ künn, sötét van szobámba'
Nem világlik mécsem ki az éjszakába.
Sötét van itt nálam, sötét a szívemben,
Ó, én Téged várlak igaz, égi fényem.
Karácsonyi Gyermek, ó én Téged várlak,
Jöjj hozzám, vess véget e sötét homálynak!
Jöjj hozzám és gyújtsd meg kicsi fenyőfámat,
Jöjj hozzám, ó halld meg gyermeki imámat.
Én még most csak ködös átventekben élek,
Várom a csillagot, hiszek és remélek,
Nézem a csillagot, s a jöttödet várom,
Ó jöjj el, ó jöjj el, te áldott Karácsony!

Somogyi Gáborné

Látogatóban

Luk. 1:39-43.

Megy a hegyek közé, fel Erzsébethez,
s a szíve felett visz már Valakit.
Az anemonák mint piros vércseppek.
Színük a napsugárban úgy vakít.
Talán a titkot a virág is tudja,
s a zúgó erdő és a madarak.
Hisz mindenütt, amerre elvisz útja,
ujjongó háladalra gyújtanak.
Erzsébet fut eléje, hogy köszöntse:
„Áldott vagy és áldott méhed gyümölcse!"
Hallgatja álmélkodva, meglepetten.
Aztán — két termő ág — összeborulnak.
Ó, boldog, boldog, aki hitt az Úrnak!
És ők ilyen boldogok mind a ketten.

Nők rovata

Rovatvezető: *Szerencsy Józsefné*

Női konf. elnöke: Haydn Jánosné
Alelnök: Attila Tivadarné
Pénztáros: Kish Ernőné
Jegyző: Szabó Istvánné

Látni akarjuk Jézust!

"Azért te benned bíznak, akik ismerik a te nevedet; mert nem hagytad el, Uram, akik keresnek téged." (Zsolt. 9:11.)

Egy haldoklótól barátai azt kérdezték, hogy "volna-e valami óhaja?" Merengő tekintettel szemében, benső ihletettséggel válaszolta a beteg: "Igen, egy újabb megnyilvánulását Istennek!" Erre volna szüksége minden embernek ma is.

Csodáljuk az emberi ész teljesítményeit: templomait, iskoláit, intézményeit; de bármerre nézünk, azt is meg kell látnunk, hogy mindezek mellett és ezek ellenére, mind messzebb távolodik az emberiség Istentől és az Ő igazságától. De ha "felelős" népvezérek közömbös magatartásukkal el is nézik e káros hanyatlást, egyben biztosak lehetünk: "Isten igazsága meg áll, és a pokol felette nem diadalmaskodhat!"

Történt egyszer, hogy egy nagy képzettséggel rendelkező lelkipásztor új szolgálatot vállalt. Mivel több diplomája is volt, új egyháza nagyon meg volt vele elégedve. Egy napon azonban, amikor egy jól elkészített prédikációval felment a szószékre, egy kis cédulát talált ottan ezzel a sokat jelentő mondattal: "Uram, látni akarjuk Jézust!"

Mintha csak a Szentlélek szólt volna hozzá, félre tette a jól elkészített, logikával alátámasztott prédikációját, és attól a naptól kezdve csak Krisztust prédikálta. Kereste, hívta és buzdította a híveket az Úrban való szent életre. Aminek következménye, egy gyökeresen megváltozott hivő közösség lett. Később, amikor egy alkalommal ismét felment a szószékre, egy másik cédulát talált ottan, ezzel az igei idézettel: "És a tanítványok örvendezének, amikor látták az Urat!"

Szomorúan tapasztaljuk azt, hogy a modern kor tanítói, mindig merészebbek kezdenek lenni az Isten igazságainak elferdítésében. Hogyan is csodálkozhatunk azon, ha a világ nem jut el Isten akaratának megismeréséhez? Ha azok, akik "hivatva" volnának, sem mutatják a helyes utat az Úr Jézuson keresztül, ne csodálkozzunk, ha a szeretetlenség, harc és a gyűlölet mindinkább nevekedik.

Amikor Leonardo da Vinci az "Utolsó vacsora" című festményét elkészítette és először kiállította, arra lett figyelmes, hogy a nézőközönség az Úr Jézus kezében tartott kehelyre jobban figyelt, mint a többi részletekre. Ezért elővette ecsetjét és letörölte a kehelyt, amely magára vonta a figyelmet. — "Nézzétek a Mester arcát!" — kiáltotta erélyesen.

"Megemlékezzél azért, hogyan vetted és hallottad; és tartsd meg, és térj meg. Hogyha tehát nem vigyázol, elmegyek hozzád, mint a tolvaj, és nem tudod, mely órában megyek hozzád." (Jel. 3:3)

Keressük mi is az újabb lehetőségeit Isten akarata teljesítésének. Az emberi bölcselkedések nem lehetnek elegendők a jelen nyugtalan, törvénytelen, megvadult forrongásai között. Mutassuk meg a világnak "a világ Megváltóját", Aki elveszi a világ bűneit. Ha mi már találkoztunk az Úr Jézussal, nem lehet fontosabb tennivalónk, mint az, hogy mutassuk meg Őt másoknak is, "Mert aki szégyell engemet megvallani, én is szégyellem azt az én mennyei Atyám előtt." — mondta az Úr Jézus.

Vajda Pálné

Az éneklőmester ádventje

"Szebb, szebb vagy az ember fiainál."
Zsoltár 45:3.

Isten Lelkével messze lát a jövőbe a Zsoltáros, megjelenik hite világában a nagy Eljövendő. Szépnek látja, ujjong az örömtől, és epedve várja megjelenését. Bár a próféta úgy festi őt: "Utált és megvetett volt..." De csak azok szemében, akik rövidlátók voltak a lélek világában. Szép volt a születése... Ha emberileg zord is, mert nem volt hely, csak az istállóban, de kinek születésekor zengtek angyalkarok dicsőséget Istennek és békességet az embernek? Gyönyörű volt az élete: tiszta fehér, mint a hó... Szeretet ragyogott minden cselekedetén, építette az emberekben Isten áldott országát. Nem volt éktelenség, rútság pályáján, amit Ő tett volna, bármennyire izgatta erre a kísértő.

Ó, de szép volt a szava, beszéde! Lágyan csengett, mint a hívogató harang, szelíd, jóságos volt a hangzása. Szépen beszélt a bűnöshöz, nem durván, gorombán, — szava csendes hívogatás volt ahhoz is, aki üldözte és bántotta. Mily szépek ígéretei, tanácsai és intései! Szép volt a halála. Milyen nyugodt, áldó! Milyen nagy erő és hősiesség van benne. Meggyalázva csúfosan, de a homlokáról mégis fény ömöl: a lemondó áldozatos szeretet fénye. Szebb volt ő mindenkinél. Ilyennek várta a Zsoltáros, és ilyen volt Jézus. Aki szép, azt szeretik, vágyódnak utána. Aki szép, annak sok a híve, barátja. A rútat elkerülik, de a vonzót keersik. Miért van hát oly kevés híve a Legszebbnek? Mert nem ismerik Őt, nem tudják, menynyi a dicső benne. De aki szép, annak sok az irigye, azt lebecsmérlik, feketítik, hogy ne legyen olyan kedvelt. Senkinek sem volt olyan sok irigye, mint Néki. "Belzebub lakik benne" — így sötétítik, de mindhiába. Jézus nekünk örök jó és örök szép marad. Akarjunk az Ő szépségéből venni mi is, amíg időnk és az Ő kegyelme tart!

Betkó János

Még az angyalok kara sem hangzik oly fenségesen, mint a hivőnek a szíve mélyéből fakadó dicséneke, amikor békességet nyert.

Spurgeon.

●

A féligazságot kétszer olyan nehéz felismerni, mint a teljes hazugságot.

A JÖVENDŐ VÁROS

„Mert nincs itt maradandó városunk, hanem a jövendőt keressük." (Zsidókhoz írt levél 13:14).

Ez a rövid ige egy nagy horderejű igazságot tartalmaz. Földünket, melyre Isten születni engedett, sokféle ember lakja, sokféle sorsban és sokféle körülmények között. Vannak dúsgazdagok és szegények, dőzsölők és éhezők. Erőtől duzzadó egészségesek és satnya testüket vonszoló nyomorékok. A szellemi síkon és az erkölcs terén is nagy a különbség ember és ember között. Szellemi óriások és analfabéták, nemes jelleműek és gonosztevők lakják ezt a földet.

De akár hányféle az emberek rendje,- rangja és bármennyire különbözik az elméjük csiszoltsága és az erkölcsük fokozata, egy vonatkozásban minden ember sorsa azonos: e földön — mint a Biblia mondja —, nincsen maradandó városuk. Bármit is hisz, vagy tagad valaki, legyen az illető istenhivő, természetimádó vagy még az sem, e tény megállapításánál megszűnik minden ellentét és eltérő vélemény. Akár reménytelen, akár egykedvűen, vagy akár borzadva gondolunk rá, — az ember életének határa van és ez a határ a halál.

Van, aki foglalkozik ezzel a gondolattal és szembenéz vele, van aki elhessegeti magától és nem tűri, hogy nyugtalanítsa, de mindez mitsem változtat azon a tényen, hogy a földi létünk nem tartós állapot, hanem csak átmeneti. Az énekírónak igaza van: „E földön nincsen otthonunk, mi itt csak vándorok vagyunk."

Egy zarándokúton lévő ember minden este bekopogtatott valahol, hogy éjjelre szállást kérjen. Egyik este egy kastélyhoz ért, de mikor ott bebocsájtást kért, a kastély tulajdonosa ridegen kijelentette: „Az én házam nem vendégfogadó, keressen magának máshol szállást!" — Rendben van, szólt a zarándok, megyek. De engedje meg uram, hogy előbb egy néhány megfontolandó kérdést intézzek önhöz. A házigazda ráállt: Tessék, miről van szó? Ki lakott ön előtt ebben a kastélyban? — volt a zarándok első kérdése. — Az édesapám! — hangzott a büszke válasz. És ki lakott itt az édesapja előtt? — Annak az apja — És ki fog itt lakni ön után? — A fiam! Erre a zarándok megjegyezte: És ön azt állítja, hogy a háza nem vendégfogadó? Ezzel elköszönt és menni készült, de a gondolkodóba esett kastélytulajdonos visszatartotta.

„Nincs itt maradandó városunk...." figyelmeztet a Szentírás. A legtöbb ember figyelme csak idáig ér. A halandóságát tudja és azt vallja, hogy a halál az élet befejező pontja és hogy vele megszűnik minden.

Így van ez tényleg? Igazuk van azoknak, akik befejező pontnak tekintik a halált? — Igazuk van, de csak félig. A halál ugyanis nem pont, hanem egy pontosvessző, mely nem fejez be, hanem szünetet jelez. A testi halál nem végeszakadása, hanem félbeszakítása az ember létének. Elmélkedésünk alapigéje is erre utal. Miután a földi lét mulandóságát megállapítja, nem tesz pontot, hanem folytatja azzal, hogy figyelmünket a földi lét határán túlra, az örök életre tereli. Mert nincs itt maradandó városunk, — mondja — hanem a jövendőt keressük. E néhány sorból három tanulságot szűrhetünk le.

Az elsőről már szó esett: a földi élet mulandósága egy elvitázhatatlan tény. Az életünk csak rövid „vendégszereplés" ezen a földön. És mi ennek a célja? — A mulandó élet értelme és célja, felkészülni az örök életre.

Alapigénk második tanulsága, a túlvilág tanulsága. „Jövendő város"-ról beszél és ezt a képletes szót az átlagember felfogó képességére való tekintettel használja. A Szentírás más helyen mennynek, mennyországnak, mennyei Jeruzsálemnek, atyai háznak és több másnak nevezi. Pál apostol, akit bízvást minden idők legnagyobb teológusának nevezhetünk, egy alkalommal a harmadik égig ragadtatott el. De amikor ezen élményéről beszámolni készült, kifogyott az emberi nyelv szókincséből és csak annyit jegyzett meg, hogy az ott látott dolgok leírhatatlanok és az ott hallott szavak kimondhatatlanok. A nagy apostol ezen élménye is azt bizonyítja, hogy az örök lét "jövendő városa" nem költői fantázia, vagy jámbor lelkek vágyálma, hanem szilárd alapon nyugvó valóság.

A jövendő várost keresni kell! Ez a harmadik tanulsága alapigénknek. A keresésnek jelentős szerepe van az ember életében. Nélküle nincsen eredmény, nicsen célbajutás. A munka jövedelmét keresetnek nevezzük. Mennyi mindent keres az emberiség apraja-nagyja egy életen át! Jólétet, boldogságot, elismerést, jövedelmező állást, megfelelő élettársat, társadalmi poziciót, stb. Ki tudná felsorolni mindazt, amit az ember keres és remél? És ki tudná, hogy célkitűzésének csak egy kiábrándítóan kicsiny töredéke valósul meg.

Az örök város zarándokát nem érheti csalódás, mert az örök boldogság hazájában majd valóra válik Isten szent igéjének minden ígérete. Ott lesz szenvedés, könnyhullatás, vérontás és halál. Az Isten országa jövendő városában nem lesz kórház, laktanya, börtön vagy tébolyda. A Szentírás halvány körvonalakkal ecseteli ezt a dicső országot, azt mondván: "Amit szem nem látott, fül nem hallott és ember értelmébe be nem hatolt, azt készítette el Isten azok számára, akik Őt szeretik."

Keresd Istent, aki számodra is helyet készített örök Országában! Keresd a jövendő város felé vezető utat. Jézus Krisztust és haladj ezen az úton a lélek örök hazája felé, a menny felé!

Lant E.

Hírek...

A kanadai United Church, az Anglikán Egyház és a Presbyterian Church példanélkül lépést tett, amikor a három felekezet Torontóban közös erővel egy templom építését határozta el. A templomot mind a három gyülekezet használni fogja.

●

Az Iowa és Minnesota állambeli American Baptist Conventionhoz tartozó gyülekezetek a két államban levő szövetséget összevonják egy szövetséggé, 1970, január 1.-től kezdve.

Misszió mezőkről...

Dr. John A. Moore a déli baptista külmissziós szövetség egyik európai megbizottja, aki évente többször utazik Magyarországra, Jugoszláviába és Romániába, 50.— dollárt küldött az irodalmi pénztárba azzal a kívánsággal, hogy abból az összegből küldjük az Evangéliumi Hírnököt egy néhány magyar testvérünknek. Dr. Moore testvér jól ismeri a magyar baptista testvéreink helyzetét az Európában. Segít és példát ad.

A torontói gyülekezetben a következő testvérek végeztek szolgálatot vasárnaponként október és november hó folyamán: Szabadi Gusztáv, Balla György, Fülöp Árpád, Lant Emil és Orosz Attila.

Kish Elemér testvérünk a Vagyonügyi Bizottság elnöke október 16—20. között látogatást tett a Bethesda Otthonban. Kish testvér egyben a Bethesda Otthon pénztárosa is. Megjelenésével biztatta és tanácsolta az Otthon vezetésével megbízott testvéreinket.

●

MENYEGZŐ BUENOS AIRESBEN

Március 8-án, szombat d.u. virágokkal szépen díszített imateremben összegyűlt nagyszámú hallgatóság előtt Géber József és Mendez B. Vilma testvéreink ígértek egymásnak sírigtartó hűséget. A szép fiatal menyasszonyt Dallorszó Frigyes orvos testvérünk vezette a szószék elé, a hol a gyülekezet pásztora Pintér Sándor végezte a hivatalos szertartást magyar és kasztelyán nyelven.

A szertartás után, mivel szép idő volt az udvarra vonultunk, a hol finom süteményekben, szendvicsekben és alkoholmentes frissítő italokban részesültünk.

Fiatal testvéreink házaséletére ezúttal is Urunk oltalmát, vezetését és gazdag áldását kívánjuk.

P. S.

●

NEW YORK-I HÍREK

Istenünk gazdag áldásokban részesített bennünket az elmúlt hetekben. Az új egyházi, illetve gyülekezeti esztendő elérkeztével újult erővel láttunk a lelki munkához. — Munkánk sokfelé ágazó és nemcsak lelki, de szociális munka is. Ilyenek például a lakásszerzés, állásszerzés; tengerentúli táborokból kijövetel előmozdítása; igen sokszor angolul nem tudó magyaroknak ügyes-bajos dolgaik intézése; igen sok esetben orvosi vizsgálatra kísérte stb., stb.

Lelki munkánk kiemelkedőbb eseményei közé tartoznak az alábbi események:

Szeptember 14-én reggel evangélizációs igehirdetést tartott Molnár János evangélista: "Mi célja van az emberi életnek?" címen. Este nagyszámú közönség jelenlétében Schweicer Albert életrajzával foglalkoztunk mozgókép előadás keretében.

Október 5-én bemerítési ünnepélyünk volt. Három lélek követte az Urat a hullámsírba. Mivel mind a három bemerített magyar volt, úgyszólván egész esténk magyarul folyt le. Magyarul prédikált Csoboth Ferenc testvér mérnök; e foglalkozása mellett a Philadelphia-i Egyetem "Bible College"jének hallgatója. A bemerítést Fülöp testvér végezte, míg a bemerítettek a közösségbe való bevezetését kézrátétellel Fülöp testvér és Bánkuti Lajos diakónus testvérek végezték.

Október 12-én gyülekezeti családias esténk volt, hideg vacsora mellett. Alig maradt 2—3 szék üresen. Együtt örvendeztünk és egymás kezét megfogva énekeltük záradékul "Áldott legyen a frigy, mely minket összeköt" c. éneket.

....Október 19-én Carey Vilmos, a cipőfoltozóból lett világhírű misszionárius életével foglalkoztunk, szintén szépszámú közönség jelenlétében.

Természetesen az ördög sem alszik New Yorkban. Sok harcunk küzdelmünk van, de az Úr ad erőt gyermekeinek.

Már kezdünk készülni az 1970-ben itt tartandó konvencióra. Tudjuk azt, hogy New York csak egy van; itt van a világ legmagasabb épülete; itt van a UN palota; itt vannak a világ leghíresebb múzeumai, templomai. És tudjuk, hogy a newyorki konvenciónak sok látogatója lesz. Ezen a konvención a lelki építő előadások sorozata fog elhangzani, úgyhogy a lelki építés nem fog elmaradni az anyagi ügyek mellett. Készüljenek testvéreink már most a New York-i konvencióra. Imádkozzunk és köszüljünk és ha az idő eljön, menjünk! Aki eljön, amíg él, örülni fog, hogy e konvención részt**vett.**

New York-i Figyelő

◆

LELKIPÁSZTORI BEIKTATÁS DETROITBAN

November 9-én iktatta be szolgálatába dr. Udvarnoki Béla szövetségi elnök testvérünk Szabadi Gusztávot, a detroiti gyülekezet új lelkipásztorát. Az ünnepi istentiszteletet szövetségünk elnöke tartotta, vázolva a gyülekezet és a lelkipásztor kötelességét és feladatát. Utána az új lelkipásztor mondta el beszédét, melyben bizonyságot tett Krisztusban való hitéről és a feladatról, melyet Jézus mint főpásztor bízott a lelki munkásokra. A beszédek után a helybeli egyházak és a clevelandi, a torontói gyülekezetek és vendégek, valamint a helyi gyülekezet szervei köszöntötték az új lelkipásztort. Az ünnepi istentiszteleten ott voltak a szomszédos magyar gyülekezetek kiküldöttei. Az istentiszteleten összevont énekkar szolgált. Isten áldása legyen a detroiti gyülekezeten és annak új lelkipásztorán.

Szabad, mint a madár!?

Nagy tévedés! A madár és a vadak nem szabadok. Az állatokat a természet törvényei olyan kordákban tartják, mintha ketrecben élnének. A madarak és vadak nem jönnek-mennek oda és akkor, ahova és amikor akarnak, mivel a környezet, a többi állatok és az ösztön titokzatos ereje ellenőrzi őket.

While Thanksgiving has its foundation on Plymouth Rock, Christmas rests upon the Rock of Ages.

Ch. D. Warner

Hírek...

Wisconsinban, Hudson városban, amint jelentettük előbbi számunkban, felekezetközi gyűlést tartottak annak megtárgyalására, hogy mi lesz a szervezett egyházak jelentősége az elkövetkezendő években. A kérdés súlya nem a valláson, hanem a szervezeten volt. Dr. McKay, a McCormick teológiai szeminárium elnöke idézte a következő mondást: *"Az egyházakban sok a hám és kevés a ló."*

●

New Zélandban öt felekezet egy öt éves tervet készít, amely terv szerint az anglikán, presbytériánus, metodista, kongregációnálista és a Krisztus gyülekezete című felekezetek egyesülnének.

●

Washington, D.C. (ABNS) A Nemzeti Biblia Hét (november 23—30) alkalmából Nixon elnök üzenetet intézett az Amerikai Biblia Társulathoz. Az üzenetben a többek között a következőket mondta: "Ez alkalommal emlékezem Franklin Benjámin nagy jelentőségű szavaira, amikor azt mondta, *'ha egy veréb sem eshet le az Ő tudta nélkül, akkor egy nemzet sem emelkedhet fel az Ő segítsége nélkül.'* A Biblia Hét szellemében közeledjünk a Könyvek Könyve idő-feletti bölcsességéhez és merítsünk belőle erőt és vezetést életünkhöz."

●

Moszkva, Oroszország. (ABNS) Vladimir Kuroyedov, a moszkvai egyházügyi tanács elnöke figyelmeztette az el nem ismert (szabad) baptistákat az Izvestia című lap hasábjain, hogy haggyanak fel szabad vallásos tevékenységükkel és vessék alá magukat az állam vallási törvényeinek. Ez a szabad baptista csoport 1961-ben szakadt ki a hivatalos, elismert baptista közösségből. Kuroyedov állította cikkében, hogy a "kiszakadt baptisták azzal az ijesztgetéssel próbálják megakadályozni a többi baptistát abban, hogy elismertessék magukat és az államilag bejegyzett egyházhoz tartozzanak, hogy a hivatalos baptista szervezet pokolba vezeti őket." "Ha a szabad baptisták tovább folytatják törvényellenes és kihívó propagandájukat, akkor mint törvényszegőket fogja őket az állam kezelni." Kuroyedov cikke akkor jelent meg, amikor az orosz elismert baptisták a három évenként összeülő kongresszusra készülnek. A kongresszust decemberben tartják. A gyűlésen tárgyrendre tűzik a hivatalosan elismert és a szabad-baptisták egyesülésének a kérdését. A szabad baptisták két vezetőjét, *Vin* és *Krouchkov* lelkészt nem régiben szabadon bocsájtották a börtönből, ahol 1966 óta voltak bezárva. (Kuroyedov egyházügyi tanácselnök a szabad baptisták működésében csak azt látta rossznak, hogy az állam törvényeibe ütközik. Hátha az állam törvényei rosszak? Szerk.)

●

Valley Forge, Pa. (ABNS) Az American Baptist Convention egy kiküldött bizottsága azt javasolta, hogy az ABC tulajdonába tartozó két lapot a MISSION-t és CRUSADER-t szüntessék meg és a kettő helyett egy új lapot indítsanak. A javaslat szerint az új lap jelenjen meg új cím alatt, új formában és új tartalommal. A lap képviselje az északi baptista szövetségben található tradicionális és újszerű hitnézetet.

●

London, Anglia. (ABNS) Az angol vallásos lapok az elmúlt évben 60,000 olvasót veszítettek. A széles körben ismert lapok, mint a katolikus Universe, a Catholic Herald, a Christian Herald, Life and Work, Challenge és a Methodist Recorder mind veszítettek 5—11,000 olvasót. A Baptist Times és felekezetközi British Weekly tartották az elért számszerű színvonalat.

IFJ. LEHOCZKY JÁNOS

Mélyen lesújtó gyászhír érte a Miamiban lakó id. Lehoczky testvért, k. nejét, Balla B. György és nejét, valamint a detroiti gyülekezet tagjait és a sok rokont és barátot ifj. Lehoczky János tragikus eltávozásával. Ifj. Lehoczky testvérünk a Mack Truck compániának egyik vezető tisztviselője volt s hivatalos út közben a társaság repülőgépe a Michigan-tóba zuhant. Mind a hat utast elnyelte a tó vize s e sorok írásakor még nem találták meg a testeket. A halálos szerencsétlenség november 7-én történt. Ifj. Lehoczky testvérünk 45 éves volt. Felesége Balla György testvér és neje leánya, Betty. A tragikusan eltávozott testvérünk három árvát hagyott hátra. Temetés helyett Allentownban (Pa.) november 16-án du. 3 órakor emlékistentiszteletet tartottak, abban a templomban, ahol az özvegy orgonista.

Az Úr vigasztaló kegyelmét kívánjuk a megsebzett szívű özvegyre, az árvákra, a szülőkre és rokonokra.

KÉSZ VAGY . . . . . ?

arra, hogy elfelejtsd, amit másokért tettél és emlékezz arra, amit mások tettek érted?

arra, hogy ne azt nézd, hogy mivel tartozik a világ neked, hanem azt, hogy mivel tartozol te a világnak?

arra, hogy szorítsd háttérbe jogaidat, vedd szemügyre kötelességeidet és tartsd szem előtt a lehetőséget, hogy egy kevéssel is többet tégy, mint a kötelesség parancsolója?

arra, hogy úgy nézz embertársaidra, mint akik valódik, mint te és nézz az arcbőrükön túl a szívbe s felfedezd, hogy azok is szeretetre vágyakoznak?

arra, hogy hajtsd be a világról szóló panaszaid könyvét s nézz körül, hol vethednéd el a boldogság magvait?

◆

Ha kész vagy ezekre, akkor ünnepelhetsz igazi karácsonyt. De ha mindez karácsonykor boldoggá tesz, miért ne tennéd az egész évben, hogy ne csak egy nap, hanem az egész évben örömed legyen?

Henry van Dyke

Hetven évvel ezelőtt halt meg Moody, a nagy evangélista

"...Egy napon olvassátok majd az újságokban, hogy Moody D. L. nincs többé az élők sorában. Egy szót se higgyetek el belőle! Akkor inkább élni fogok, mint most... Csak azzal a különbséggel, hogy nem itt lent, hanem odafent az örök dicsőség honában. Ez az egész..."

Ezeket a szavakat Moody mondotta, aki azóta már boldog lakója az örök dicsőség honának, s akinek emléke ma is él százezrek szívében.

Egyszerű és szegényes életkörülményekből indult el, hogy azután mint Isten kiválasztott eszköze az evangélium szolgálatában világra szóló munkát végezzen. Rendkívüli szónoki tehetséggel rendelkezett. Nem végzett teológiát, de teológusok hallgatták igehirdetéseit. A Bibliának alig volt az ő korában képzettebb és népszerűbb magyarázója.

Zsúfolt imaházakban, megtelt templomokban ezrek és ezrek hallgatták bizonyságtételeit. Munkája nyomán mindenütt elindult a lelki ébredés hulláma, hogy új életre keltse a szeretet tüzével az alvó és holt egyházat. Egyénisége vonzó, életmódja egyszerű volt. Gyermekien tiszta lélekkel képviselte Urának, Mesterének szent ügyét. Munkáját, életét teljesen a Szentlélek vezetésének rendelte alá, s ezért misszióját siker kísérte. Gyülekezeteket és intézményeket alapított.

Moody életének alkonya derűs és szép volt. 1899. december 22-én, mielőtt kilehelte volna Isten által megmentett lelkét, ezeket mondta:

"Ez az én győzelmem... az én megkoronáztatásom napja!... Hogyha ez a halál, akkor ez nem fájdalmas, sőt olyan édes!...

Ez a halálos ágyon elmondott vallomás volt Moody legelragadóbb, legmeggyőzőbb prédikációja, amit életében valamikor is tartott.

"Mert ha élünk, az Úrnak élünk; ha meghalunk, az Úrnak halunk meg..."

Szerkesztői üzenet

....*Ismételjük* kérésünket levelezőinkhez: írják be címüket a levélpapírba. A boríték a feladó címével együtt rendszerint a papírkosárba kerül.

Kéziratokat nem őrzünk meg. A lapban közölt kéziratok a nyomdába mennek és a közlés után a papírkosárba.

A karácsonyi és újévi gyülekezeti ünnepélyekről és eseményekről szívesen hoz hírt az Evangéliumi Hírnök. Küldjék be a gyülekezetek a híreket!

Többek kérésére közöljük, hogy a baptista irattárba, megőrzésre küldendő lapokat, könyveket, iratokat és már történelmi szempontból értékes nyomtatványt címezzék a következőképpen:

Bethesda Baptist Home
748 Fordham Road,
Palm Bay, Florida, 32901

Akik nem képesek a postaköltséget megfizetni, azoknak a Baptista Szövetség pénztárosa megtéríti a postázással járó költség összegét. Ebbeli kérésüket is küldjék a Bethesda Otthon címére. Az Otthon továbbítja a kérést a pénztárosnak.

Vidám elme, jó orvosság

Zsuzsi: "És ennyi az egész hír?"
Mary: "Azt hiszem. Máris többet mondtam, mint hallottam."

●

A tanító figyelmeztette az elbizakodott mamát, hogy a "teen-age" fia nagyon gyengén áll az írás és olvasás dolgában.

"Nem számít" mondta a mama, "a fiamnak ugyis mindig lesz gépíró nője."

●

A nem éppen hitbuzgó egyháztag nem bírt ellenállni a kísértésnek.

A szép, csendes vasárnapon halászni ment. Hazafelé jövet a felfűzött halakkal a karján találkozott a lelkészével. Mentegetőzni nem lehetett, de magyarázattal szolgált. "Látja, lelkész testvérem, így járnak azok a mohó halak, amelyek még vasárnap is kapkodnak a csalétek után."

Olvassuk tanulmányozzuk a Szentírást

Vasárnapi iskolai lecke. 1969. december 14. Az Ó és Új szövetségi idők között. Zsoltárok 119:1—8, Lukács 2:1—3.

Hétfő, december 8. Engedelmeskedjünk az Úr szavának. Zsolt. 119: 1—8.

Kedd, december 9. Az Isten beszéde megóv. Zsolt. 119:9—16.

Szerda, december 10. Az Isten szerinti jó gyümölcs. Zsolt 1:1—6.

Csütörtök, december 11. Bízzál az Úrban. Zsolt. 130:1—8.

Péntek, december 12. Isten szól népéhez. Lukács 1:5—14.

Szombat, december 13. Isten útjai titokzatosak. Lukács 2:1—7.

Vasárnap, december 14. Várta Isten vigasztalását. Lukács 2:25—32, 36—38.

Vasárnapi iskolai lecke. 1969. december 21. Isten velünk! Máté 1:1. 18—25.

Hétfő, december 15. Isten velünk. Máté 1:18—23.

Kedd, december 16. Öröm hír minden nép számára. Lukács 2:8—20.

Szerda, december 17. A bölcsek ajándéka. Máté 2:1—11.

Csütörtök, december 18. Menekülés Egyiptomba. Máté 2:12—23.

Péntek, december 19. Az Ige testté lett. János 1:1—14.

Szombat, december 20. Eljött világosságod. Ésaiás 60:1—7.

Vasárnap, december 21. Bizonyságul adtam őt a népeknek. Ésaiás 55: 1—5.

Vasárnapi iskolai lecke. 1969. december 28. Az Úr hírnöke. Máté 3:1—12.

Hétfő, december 22. Elküldöm követemet. Malakiás 3:1—4.

Kedd, december 23. A magasságos Isten prófétája. Lukács 1:67—80.

Szerda, december 24. A pusztai prédikátor. Máté 3:1—12.

Csütörtök, december 25. János megkereszteli Jézust. Máté 3:13—17.

Péntek, december 26. János tanítványai és Jézus. János 1:29—37.

Szombat, december 27. János bizonyságot tesz Jézusról. Máté 11:7—15.

Vasárnap, december 28. Jertek imádjuk az Urat! Zsolt. 95:1—7.